

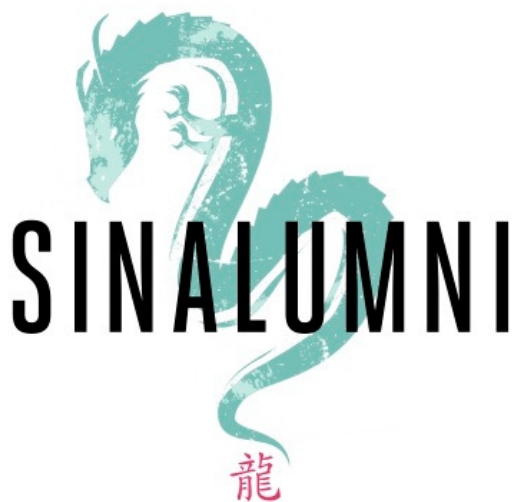

SINALUMNI NIEUWSBRIEF

SEPTEMBER 2020

INHOUD

Woord vooraf	1
Corona op de KUL campus	2
S-Interview Dieter Vanonckelen	3
Boekbespreking "Amerika tegen China"	4
Chinese onomatopoeën en ideofonen	5
Chengyu rubriek	6
China 2025 Blog	6
Vinger aan de pols	7
Filmbespreking	9
KULeuven Connect	10
Valven	11

WOORD VOORAF

DOOR ELS HEDEBOUW (2000), INTERIM-VOORZITTER

Hallo allemaal, 2020 het jaar van de rat... mmm, heeft voorlopig door de coronacrisis toch nog niet veel positiefs gebracht. Maar, misschien moeten we vooral naar het Chinese woord voor crisis kijken namelijk 危机 wēijī, en dan vooral naar de 机 jī van kansen en opportuniteiten! Ik hoop dan ook dat deze crisis jullie ondanks de moeilijke omstandigheden ook wat positieve ervaringen en nieuwe inzichten heeft gebracht.

De jaarlijkse lezing die normaal in november plaatsvindt gaan we omwille van de gekende redenen verplaatsen naar het voorjaar 2021, dan vieren we ook ons twintigjarig bestaan! We houden jullie via Sinoserv op de hoogte!

In deze nieuwe editie van onze nieuwsbrief (met aangepaste vormgeving, dank aan Elisabeth Erreygers en Paulien van Loock) vinden jullie naast de vertrouwde rubrieken en weetjes weer een boeiend interview met afgestudeerde sinoloog Dieter Vanonckelen (2009).

Veel leesplezier, hou jullie goed en vooral gezond! 多多保重 duōduō bǎozhòng!

CORONA OP DE KU LEUVEN CAMPUS: WAT MET DE TAALLESSEN CHINEES, TOEN EN NU?

DOOR ELS HEDEBOUW (2000)

Op 10 maart 2020 vond onze jaarlijkse Chinese filmavond van de tweede bachelor sinologie plaats en twee dagen later, op donderdag 12 maart werden alle lessen opgeschort voor een week... De coronacrisis was ook in de Vlaamse onderwijswereld een feit. We kregen van de universiteit een week de tijd om volledig digitaal te gaan op 23 maart en dat voor de twee weken die ons nog restten voor de paasvakantie. Maar niet snel daarna kwam het bericht dat het afstandsonderwijs voor de rest van het academiejaar zou zijn, dus ook nog de volle vijf weken na de paasvakantie...

停课不停学 (= "suspending school; not learning")

Met die corona waren wij als taaldocenten al een hele tijd bezig in ons lesmateriaal: artikels lezen, filmpjes bekijken over de toen nog Wuhan flu 武汉肺炎 Wūhàn fèiyán. Dat het al nare gevolgen had, was duidelijk toen onze masterstudenten die hun eerste jaar in mainland China doorbrachten verplicht moesten terugkeren en hier 'verplicht' twee weken in quarantaine gingen. Als ze dan eindelijk naar Leuven mochten komen om het door ons in der haast opgezette programma te volgen, kwam het besef dat ze ook hier niet veilig waren... Zelf voel ik nog altijd het schaamrood op mijn wangen wanneer ik tegen mijn Chinese collega zei dat ze zich geen zorgen hoefde te maken, en gewoon moest lesgeven, dat ik vond dat ze eigenlijk een beetje overdreef. Achteraf begreep ik natuurlijk ook die 'plotse' afwezigheid van onze Chinese studenten in de lessen lang voor onze 'lockdown'. Zij waren natuurlijk allang gealarmeerd over de ernst van de situatie door hun eigen ouders en familie.

Enfin, terug naar die volledige 'plotse' overschakeling naar online lesgeven. Gelukkig verliep er in onze taallessen Chinees al veel online: in de digitale leeromgeving Toledo, via allerlei WeChat-groepen, met video-platform Kaltura, in blogs "Ogen open voor China" en "Kijken naar China" voor luisteren, ... Maar nu moest eventjes alles online gebeuren, waar mogelijk in virtuele klaslokalen (via Zoom, Skype of in Toledo).

Dat was niet altijd zo vanzelfsprekend, denk maar aan uitspraak-en spreeklessen, dictees en eerstejaars taalkundelessen, ...En dat dan nog in een niet altijd ideale thuissituatie zowel voor de studenten als voor de docenten. Nog een geluk dat deze coronacrisis in het tweede semester viel en onze studenten ons en wij hen al goed kenden.

Het positieve van de hele omschakeling is vooral dat we in een snel tempo veel bijgeleerd hebben over allerlei online mogelijkheden en uitdagingen, een proces dat in normale omstandigheden veel langzamer verloopt. Waar het in eerste instantie vooral 'vervanging' was van de reguliere lessen zonder veel verandering in didactiek, leerden we voor heel wat vakken de meerwaarde inzien, en begon er een proces van aanpassing en verbetering. Anderzijds werden we ook geconfronteerd met heel wat gekende nadelen van 'volledig online'. Naast de technische aspecten (geen goed internet, geluid of beeld) werd vooral het echte sociale contact, de persoonlijke interactie tussen medestudenten en docenten onderling erg gemist. Het online les volgen en leren vergt ook heel wat zelfdiscipline en zelfstandigheid van de studenten, en de vermoeidheid die gepaard gaat met continu naar schermen 'staren' is niet te onderschatten. Elke student is ook anders, bij de ene werkt online leren beter dan bij de andere. Daarom denk ik dat met een combinatie van online en offline leren, en met een goede afwisseling van online en offline didactische werkvormen er nog krachtiger lessen Chinees kunnen worden neergezet. Een goede afwisseling blijft de beste onderwijssaus.

Hopelijk mogen we dan ook in het nieuwe semester die afwisseling van online en offline lesgeven aan onze bachelor en masterstudenten aanbieden.

FILMPJE CHINESE STUDIES

Heb je altijd al eens aan je collega's, vrienden of familie willen laten zien hoe het eraan toe gaat in de opleiding de Chinese studies (het vroegere sinologie)? Of wil je gewoon herinneringen ophalen? De faculteit Letteren heeft een promovideo opgenomen voor onze opleiding Chinese studies, ontdek het [hier!](#) Veel kijkplezier!

S-INTERVIEW DIETER VANONCKELEN (2009)

DOOR SARAH VAN EYNDE (2010)

1. Wat heb je na je studies in Leuven gedaan?

Na mijn Master in de Sinologie vertrok ik met een beurs op zak naar de Sichuan University in Chengdu. Ik studeerde hier Chinees maar had ook de kans om heel wat keuzevakken te volgen. Daarna ben ik begonnen ondernemen in Chengdu. Ik startte een Belgisch en lokale bierencafé 'The Beer Nest' dat nu al meer dan 7 jaar bestaat. Ondernemen is durven risico's nemen en leren van je fouten. En ja, ik heb ook wat misstappen begaan en daar veel uit geleerd. Ik richtte een Beer Nest 2 op en een restaurant, en investeerde ook mee in twee andere restaurants en bars, die overkop gingen.

2. Waar ben je nu mee bezig?

Zelf sta ik niet meer achter de toeg in Beer Nest. Ik ben nu vooral bezig met mijn pr-bedrijf en startte onlangs ook een import-export bedrijf samen met mijn tweelingbroer en vader in Leuven. Het pr-bedrijf startte met een old school magazine, maar is nu vooral een online aangelegenheid. We willen de lokale bedrijven uit Chengdu promoten en de link faciliteren naar de internationale gemeenschap. We hebben enkele grote klanten zoals Didi Chuxing, Sam's Club, Adidas, BMW en Alibaba. De kanalen die we inzetten om hun producten en diensten te promoten zijn een mini program, official WeChat, maar ook Facebook en Twitter. We organiseren ook tal van online en offline activiteiten en events. Zo'n 1,5 jaar geleden startten we een gelijkaardig initiatief in Xi'An en Yiwu. Het doel is om een grote mediagroep te worden in China. Het import-export bedrijf is een familiebedrijf en focust nu om het importeren van medisch materiaal naar België en Europa. Er is heel wat research aan vooraf gegaan, en de kwaliteit is verzekerd en goedgekeurd. Al snel kwamen bestellingen van regeringen binnen en vrijdag 21 augustus kwam de eerste container aan in Antwerpen. Momenteel is onze vierde container onderweg, en tot onze klanten behoren Technopolis, ziekenhuizen, steden, zorginstellingen en bedrijven.

3. Wat vond je het meest waardevol aan je opleiding? Zou je opnieuw Sinologie gaan studeren als je terug kon?

Ik zou zeker opnieuw kiezen voor Sinologie. Ik ben eigenlijk nogal last-minute op het idee opgekomen om Sinologie te gaan studeren. Ik wilde initieel tandheelkunde gaan studeren. Ik denk wel dat die opkomende *superpower* en de serieuze opmars van China me toen wel heeft aangetrokken. Het meest waardevol vond ik de verhalen die professoren en docenten met ons deelden. Ze vertelden veel en deelden hun ervaringen en op die manier leerden wij heel veel over de cultuur. En eigenlijk was dat enorm waardevol omdat je zo met een boekentas vol naar China kan vertrekken. De opleiding bood m.a.w. zoveel meer dan enkel talenkennis.

4. Wat ontbrak er aan de opleiding?

Ik wilde zeggen niets. Maar misschien dan toch een fun-factor. Het vroeg wel veel van ons, het was best veel en moeilijk. Maar misschien hebben we te weinig leuke en sociale activiteiten georganiseerd. Meer zij-activiteiten bedoel ik zoals uitstapjes, film of samen iets drinken.

5. Wat is je meest bijblijvende herinnering aan Sinologie?

Ik herinner me vooral de keuzevakken en hoe inspirerend ik die vond. Ik volgde bijvoorbeeld een vak over ondernemerschap, waarin veel CEO's kwamen spreken en er ook een studiereis naar Chongqing werd georganiseerd. En dan heb je natuurlijk ook bepaalde professoren en docenten wiens karakter ik niet zal vergeten. Ik herinner me bijvoorbeeld nog goed dat Zhao Laoshi haar boekentas niet vond. En ik was de eerste die ze verdacht van een kwajongenstreek. Ze bleven jarenlang onze laoshi en dat creëert wel een band. Ik probeerde de voorbije jaren regelmatig nog eens 'op het zevende' te passeren, maar de voorbij drie jaren is dat niet meer gelukt.

6. Welke taak zie je voor een Sinoloog in de huidige geglobaliseerde wereld weggelegd?

Verbinden. Ik woon hier nu al zo lang en merk dat veel bezoekers eigenlijk nog altijd een negatief beeld hebben van China tot ze hier zijn geweest. Iedereen is eigenlijk positief verrast als ze hier zijn door de netheid, goed transport, lange openingsuren van winkels, gezelligheid, moderne look, het lekkere eten, enzovoort. Maar ook in de zakenwereld en cultuurwereld ligt er nog een hoop werk als het op verbinden aan komt. Er is meer begrip en begrijpen nodig en ik hoop daar een bijdrage aan te leveren door in te zetten op uitwisselingen. Het is eigenlijk onbegrijpelijk en een gemiste kans, want ik merk dat er de laatste 10 jaar niet veel evolutie in op te merken valt. Er zou echt meer moeten worden op ingezet. Ik begrijp bijvoorbeeld niet dat er vanuit media in België niet sterker wordt ingezet op de het netwerk van Belgen die hier in China wonen en werken om de lokale gevoeligheden en situaties beter te begrijpen voor verslaggeving.

7. Wat wil je nog realiseren in de toekomst?

Ik wil meer inzetten op mijn eigen bedrijf in België dat ik oprichtte met mijn broer en vader, en de relatie met België terug opnemen. En ja, ik droom ook wel van een gezin.

8. Welke andere passies/hobby's heb je naast jouw werk?

Ik ben een ondernemer, en dus gedreven om *business* op te zoeken. Ik spendeer veel tijd aan het ontwikkelen van verschillende platformen/projecten, en het bijwonen/ organiseren van events - waaronder ons twee-maandelijks Young Professionals event, waar we telkens een honderdtal do-ers samenbrengen. Maar daarnaast doe ik veel aan sport (ik liep vorig jaar 5 volle marathons en 25+ halve marathons), en geniet ik van een pintje met vrienden. Ik startte ook ooit al met vloggen en wil die draad graag terug oppikken

9. Hoe is het om als Vlaming/Belg/Europeaan in China te werken?

Je krijgt nog steeds veel aandacht (lacht) en moet daar dus wel tegenkunnen. Je wordt soms aangekeken, soms met angstige blikken. Maar in het algemeen zijn Chinezen wel echt heel verwelkomend voor Europeanen. Hier zijn 90% van de buitenlanders English teacher of studenten. Er zijn weinig succesvolle buitenlandse ondernemers die een eigen zaak hebben. Je moet een portie geluk en ook wel de skills hebben om de juiste mensen te vinden om mee samen te werken. Dat is hier niet anders dan in België vermoed ik.

10. Heb je jezelf moeten aanpassen om te ondernemen in China, en zo ja, op welke manier?

Er zijn veel verschillen als het op ondernemen aankomt maar ook in de omgang tout court. Je hebt de taal, de cultuur maar ook gewoontes. Voor mij persoonlijk was humor het moeilijkste. Sarcasme of ironie is voor ons een gangbare manier om dingen te zeggen of over te brengen maar zij kennen dat niet en appreciëren dat niet. Ik heb nu wel vrienden waar ik al lang mee omga die mijn denken en humor wel stilaan kunnen appreciëren en begrijpen.

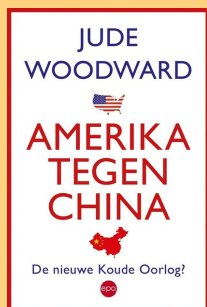
11. Kom je ooit terug naar Vlaanderen/ België/ Europa?

Ik denk het wel. Als ik een gezin zou stichten en ons kindje moet naar school, en ik heb een business in België, dan bestaat de kans dat ik terugkom. Door COVID-19 heb ik terug veel meer contact gehad met vrienden en familie in België. De situatie waarin we ons bevonden bracht ons samen want we waren bezorgd over elkaar. Het is in die zin een soort van trigger geweest om terug na te denken over terugkomen naar België.

Wil je meer weten wat Dieter doet? Surf dan naar www.ad-medical-supplies.com of <https://chengdu-expat.com/>

BOEKBESPREKING "AMERIKA TEGEN CHINA" - JUDE WOODWARD

DOOR PAULIEN VAN LOOCK (2014)

Alhoewel het boek *Amerika tegen China* van Jude Woodward reeds in 2017 verscheen, is het actueler dan ooit. Met Trump als president van de VS en zijn "America first"-strategie werden de verschillen enkel groter, en komen beide landen steeds rechtlijniger tegenover elkaar te staan.

Jude Woodward stelt in haar boek dat de VS de opkomst van China als een bedreiging zien. Sinds de oprichting van de VS beschouwen de Amerikanen zichzelf als exceptioneel op ideologisch, politiek en cultureel vlak, een gevoel dat doorheen de jaren, zeker na de Tweede Wereldoorlog en de val van de Sovjet-Unie, enkel maar versterkt werd. Dit Amerikaanse model wordt danig in vraag gesteld door China, de economische groei van China heeft immers aangetoond dat het ook anders kan.

Het buitenlandbeleid van de VS is dan ook veranderd van focus: van trans-Atlantische relaties naar de Pacific. Volgens Woodward wil de VS China inperken met beleidsmaatregelen die doen denken aan de Koude Oorlog tegen de Sovjet-Unie. Zo legt ze uit dat de VS China willen omsingelen met prowesterse militaire allianties met de buurlanden van China, om zo de uitbreidende macht van China in de Pacific tegen te houden. Woodward onderzoekt haarfijn deze pogingen van de VS om een reeks bondgenootschappen tegen China aan te gaan. Rusland, Japan, Taiwan, Korea, Zuid-Oost-Azië, Vietnam, Myanmar, Thailand, India en Centraal-Azië komen aan bod.

Haar conclusie is dat de VS ondanks hun inspanningen de landen in Azië niet heeft kunnen overtuigen van de opkomende dreiging van China. De inspanningen van de VS hebben in tegendeel geleid tot een grotere wapenwedloop en bedreiging voor de vrede en stabiliteit in de regio. Zij vindt dat de VS een groter gevaar vormen dan China, omdat zij zich bereid tonen militaire conflicten te starten om hun positie in de wereld te behouden.

Dit boek is een aanrader voor iedereen die geïnteresseerd is in de geopolitieke relaties tussen de VS en China. Als historica schrijft Woodward op een heldere manier, met aandacht voor de historische gevoeligheden van beide landen.

WĀNGWĀNG, MÁNGMÁNG, TÁOTÁO, JĪNGJĪNG, BĪ EN XĪLĪHUĀLĀ: CHINESE ONOMATOPEEËN EN IDEOFONEN

DOOR THOMAS VAN HOEY (2014)

Wie Chinese literatuur van Willy Vande Walle heeft gehad, herinnert zich misschien nog wel de psychomimetische woorden die zo moeilijk te vertalen waren. Ik was er alvast door gebeten en besloot mijn doctoraat in de taalkunde erover te doen aan National Taiwan University. Wanneer mensen mij vragen waarover mijn onderzoek gaat, heb ik altijd twee versies klaar. Een voor de specialisten die alle details willen weten en een voor leken zoals ze dat wat onfortuinlijk noemen. In het eerste geval volgt een spraakwaterluitleg van een tiental minuten. In het Chinees kan je dan zeggen dat ik táotáo-bù-jué 滔滔不絕 'snelstromend zonder stoppen' blijf praten. In het tweede geval begin ik bottom-up met hoe honden in Chinees geen waf waf of woef woef zeggen, maar wāngwāng 汪汪. Je merkt wellicht dat ondanks de grote afstand tussen het Nederlands en het Chinees, er toch wel een eigenaardige overeenkomst is in die woordjes; ze beginnen namelijk allemaal met een 'w'. En je ziet dat in nog meer talen. Dat komt omdat het blaffen van een hond, en eigenlijk allerlei geluidsimitaties, ofte onomatopeeën, iconisch zijn: er is een (veronderstelde) directe link tussen de vorm en de betekenis, wat natuurlijk niet geldt voor het overgrote deel van de woorden die we gebruiken.

Waar ik dan voornamelijk in geïnteresseerd ben, zijn de woordjes die andere zintuiglijke waarnemingen uitbeelden. In de taalkunde gebruikt men vaak 'idefoon' als een paraplueterm voor zulke woordjes, dikwijls met inbegrip van onomatopeeën. In het Nederlands vinden we woordjes als zigzaggen, maar ook bijvoorbeeld glinsteren, glitteren, glimmen. Net zoals bijvoorbeeld in het Engels vinden we bitter weinig andere zintuigen terug buiten uitbeeldingen van het audiovisuele. Dat staat in schril contrast met het Japans, dat bekend staat om zijn ideofonen, bv. pikapika ピカピカ (van de pokémon pika-chu, de gele glinsterende elektrische muis), fuwafuwa ふわふわ 'flufferig' of torotoro トロトロ 'plakkerig'. Maar wat vaak in de taaltypologie ontbreekt (1) zijn Chinese data omtrent ideofonen, ook al heeft het er wel aardig wat. Dat komt voornamelijk doordat ideofonen en onomatopeeën in de invloedrijke westerse taalkunde als iets marginaals worden beschouwd, terwijl ze eigenlijk helemaal niet zeldzaam zijn in de talen van de wereld. Maar ook in de Chinese taalkunde zelf wordt er typisch wel wat onderzoek gedaan naar onomatopeeën, maar niet naar de volledige groep van ideofonen. Waar vinden we de ideofonen dan wel terug? In het onderzoek naar structurele reduplicatiepatronen, waar dan weer het functionele aspect dat die woordjes zo speciaal maakt, ontbreekt.

Mijn onderzoek bestond erin om eerst een grote inventaris te maken van Chinese ideofonen, die ik heb verzameld in CHIDEOD, wat een afkorting is voor Chinese Ideophone Database (vrij beschikbaar via <https://osf.io/kpwgff/>). Met die databank en enkele Chinese corpora in de hand heb ik dan onderzocht wat de prototypische kenmerken zijn van Chinese ideofonen en in welke constructies ze voorkomen, maar ook hoe bijvoorbeeld ideofonen die 'licht' uitdrukken, zoals jīngjīng in liàng-jīngjīng 亮晶晶 'glitterend', gebruikt werden doorheen de tijd.

Het toffe aan dit onderzoek is dat we eigenlijk nog maar aan die wieg ervan staan. In de laatste tien jaar zijn er steeds meer experimenten naar iconiciteit, maar ook naar de gebaren die mensen maken wanneer ze ideofonen gebruiken. Bijvoorbeeld, als je in Taipei een bus neemt, moet je 'inpiepen' met je EasyCard. Als mensen het dan hebben over bī 啤 'piep', doen ze dat gewoonlijk ook met een gebaar erbij dat dat uitbeeldt. En als mensen dat consequent doen, dan wil dat zeggen dat dat gebaar ook deel uitmaakt van de betekenis, en niet enkel wat je kan vastleggen met woorden op papier. Ook is het heel interessant om te onderzoeken hoe ideofonen gebruikt worden in sociale mediaplatformen zoals Instagram of Wechat, waarin we kunnen onderzoeken welke soorten afbeeldingen met welke ideofonen voorkomen, en hoe het typische gebruik probabilistische kenmerken vertoont en dynamisch is: de betekenis van een idefoon kan veranderen net door het gebruik. Bijvoorbeeld, als je gaat wandelen en het is enorm mistig, kan je dat uitdrukken met wù-mángmáng 霧茫茫 'mist die zorgt dat je niet kan zien zover het oog reikt'. Maar je vindt ook afbeeldingen terug van mensen onder water of op straat waarin de foto wat onscherp is, die ook als wù-mángmáng bestempeld worden, zonder dat er mist is! Dus die multimodale informatie is ook enorm belangrijk om beter te begrijpen hoe sprekers van het Chinees ideofonen gebruiken. Ten slotte kunnen we dan ook vergelijken hoe verschillende talen bepaalde fenomenen uitdrukken, zoals hevige regen. Wij kunnen dan, ietwat poëtisch zeggen dat pijpenstelen regent, terwijl voor de Britten it's raining cats and dogs. Japanners zeggen dan vaak zaazaa ざあざあ, terwijl Chinese taalgebruikers het xīlīhuā 唏哩嘩啦 kunnen noemen, maar dat natuurlijk ook met 'normale woorden' kunnen omschrijven. Wanneer ze dan juist typisch gebruik maken van ideofonen om zich uit te drukken, is voorlopig nog een mysterie, maar een waar ik graag wil helpen bij de ontrafeling ervan.

(1) Een belangrijke les uit onze master was dat sinologen volgens Simon Leys moeten kunnen zien wat er staat, maar ook wat er niet staat.

Thomas Van Hoey (2014) doet onderzoek naar hoe mensen betekenissen uitdrukken met behulp van ideofonen en iconiciteit, terwijl ze cognitieve en culturele factoren in balans proberen te houden. Zijn doctoraat, verdedigd in mei 2020, is getiteld "Prototypicality and salience of Chinese ideophones: A cognitive and corpus linguistics approach".

柳暗花明 LIǚ ÀN HUĀ MÍNG - ER IS LICHT AAN HET EINDE VAN DE TUNNEL

DOOR SARA CLAES (2016)

Welkom in de 成语 (chéngyǔ) rubriek, waar blijkt dat lessen uit het oude China hun relevantie in 2020 nog niet verloren hebben!

De vaderlandslievende dichter Lu You 陆游 leefde tijdens de Zuidelijke Song-dynastie, onder dreiging van een inval van de Jurchen uit het noorden. Hij werd ambtenaar, maar omdat hij te enthousiast een expeditie tegen de Jurchen promoveerde, werd hij ontslagen en naar huis gestuurd. Hij keerde terug naar zijn geboorteplaats Shanyin 山阴. Om zijn frustraties te vergeten bracht hij vaak tijd door in de natuur.

Op een heldere lentedag in april ging hij alleen wandelen in de bergen. Hij raakte echter verdwaald. Nadat hij de ene berg na de andere was gepasseerd, vond hij eindelijk te midden van een donker (暗, àn) wilgenbos (柳, liǚ), een bergdorp omzoomd met zonnige (明, míng) bloemen (花, huā), waar hij warm ontvangen werd.

Hij schreef hier een gedicht over getiteld 〈游山西村〉 (Yóu shānxī cūn, Reis naar het dorp Shanxi), waarin de volgende zin voorkomt:

“ 山重水复疑无路，柳暗花明又一村
(Shān chóng shuǐ fù yí wú lù,
liǚ'ànhuāmíng yòu yī cūn). ” ”

Na ontelbare bergen en stromen twijfelde ik of ik de weg zou terugvinden. Toen verscheen plots een dorp omringd met groene wilgen en schitterende bloemen. Zijn woorden worden sindsdien gebruikt om aan te geven dat er betere tijden op komst zijn voor wie een moeilijke situatie (柳暗, liǚ àn) meemaakt.

OPROEP – NEDERLANDSTALIGE SCHRIJVERS/BLOGGERS GEZOCHT @ CHINA2025

DOOR ROBERT SUMMERSCALES

Sinds kort mag ik mijzelf redacteur noemen van China2025 – het grootste Nederlandstalige China crowdblog ter wereld! Vanuit deze rol ben ik op zoek naar enthousiaste en gepassioneerde China professionals die graag hun verhaal willen delen in de vorm van interessante en leerzame blogartikelen. Aangezien de lezers van Sinoserv aan deze voorwaarden voldoen, zou ik geïnteresseerden graag willen vragen contact met mij op te nemen!

Hoe ben ikzelf bij China2025 uitgekomen?

Na twee jaar Sinologie in Leuven, en twee jaar wonen, werken en studeren in Kunming China, was het tijd om terug te keren richting het thuisfront. Hoewel alles op z'n plek leek te vallen, werd het ook gauw duidelijk dat er ergens nog een Sinologisch tintje ontbrak. Vandaar dat ik de kans om redacteur te worden van China2025 met beide handen aangreep! Sindsdien werk ik als redacteur op vrijwillige basis en ben ik op zoek naar nieuwe bloggers.

Wat is China2025?

China2025 is een Nederlandstalig crowdblog dat wordt geschreven voor en door Nederlandstaligen die op professioneel gebied met China te maken hebben. Behalve ons interne team van vijf gedreven China professionals, bestaat het platform grotendeels uit de bijdragen van een breed scala aan gepassioneerde bloggers die actief zijn in/met China. Het is dan ook onze ambitie om een bijdrage te leveren aan de kennis en het netwerk van China geïnteresseerden.

China2025.nl valt onder de Stichting China2025.nl en heeft geen winstoogmerk. Alle redactieleden doen het vrijwillig en ontvangen geen vergoeding voor de werkzaamheden. Om de kosten voor webhosting etc. te kunnen dekken, bieden we China-gerelateerde organisaties de mogelijkheid om te adverteren en om vacatures en evenementen te plaatsen.

CHINA2025.NL HET CHINA CROWDBLOG

Mijn rol bij China2025?

Behalve dat we bij China2025 altijd op zoek zijn naar nieuwe bloggers die graag hun verhaal willen delen, is het voor mij ook van belang dat we een nieuwe balans vinden qua content op het platform. Het is dan ook mijn streven om het Belgische aandeel op het platform te verhogen.

Zo hebben we op 3 September een [blog](#) gepubliceerd van Wei Wen Wang, docente "Chinese Kalligrafie en Cursief Schrift" aan de KU Leuven, over kalligrafie als meditatieve bezigheid.

Daarnaast zijn we begonnen met een maandelijks serie blogs onder de naam 'Scriptie van de Maand', waarin iedere 3e donderdag van de maand een student de kans krijgt om zijn of haar belangrijkste bevindingen te delen met een wijder publiek. De bijdragen voor de komende drie maanden vanaf September zullen allen afkomstig zijn van Sinologie studenten aan de KU Leuven, en daar zijn wij heel erg trots op!

Tot slot zijn we ook in contact met Belgische professionals in China die de komende tijd vanuit verschillende sectoren (wetenschap, cultuur, politiek, ondernemen) hun verhalen komen delen op China2025. Denk bijvoorbeeld aan blogs over consumenten trends in de Chinese retail sector, de impact van het coronavirus op Belgische ondernemers in China, etcetera.

China2025: U ook?

Bent u professioneel betrokken met China en lijkt het u ook interessant om blogartikelen te schrijven voor China2025? Of heeft u vragen? Neem dan contact op via robert@china2025.nl!

VINGER AAN DE POLS: HOÙ LÀNG IS EEN CHINEES!

DOOR SID GULINCK (2009)

In de States is men al geruime tijd in de ban van "OK Boomer", de catchphrase die ironisch genoeg voor het eerst opdook op de Chinese video-app TikTok. Onder westerse millennials en leden van Gen Z wordt "OK Boomer" gebruikt als sarcastisch weerwoord op een oubollige stelling door een lid van de oudere generatie. Maar is dit disruptieve zinnetje, kenmerkend voor de immer groeiende generatiekloof, ook van toepassing op de Chinese millennials en Generation Z, die uiteindelijk de fakkel zullen overnemen van de oudere generaties?

Afhankelijk van wie aan het woord is, worden millennials in het Mandarijns van de 老一代 (lǎo yīdài, oudere generatie) onderscheiden met 千禧一代 (qiān xǐ yīdài, millennials) of het suffix 后 hòu (八零后 Bā líng hòu, 九零后 jiǔ líng hòu of 零零后 líng líng hòu). Toch lijken deze benamingen vrijwel uitsluitend descriptief en amper ideologisch gekleurd. Voor 'okay, boomer' bestaat evenmin een equivalent in het Mandarijns (in de trant van pakweg "好了, 老人家" (hǎole, lǎorénjiā).

Dit kan volgens de spraakmakende China-vlogger LaoWhy86 worden toegeschreven aan het belang van de filiale pieteit (孝顺 xiàoshùn), waardoor grof weerwoord bieden aan ouderen uitgesloten is. LaoWhy86 oppert dat de generatiekloof tussen Chinese babyboomers en hun nakomelingen nog vele malen groter is dan bij ons, en het daarom uiterst moeilijk is voor Chinese niet-boomers om op betekenisvolle wijze door te dringen tot boomers, en vice versa.

Ter illustratie: mannelijk boomer-gedrag zoals pronken met rijkdom, kettingroken, pseudo-modeverschijnselen zoals de 'Beijing bikini' of de lange vingernagel aan de pink, en square-dancing (广场舞 guǎngchǎng wǔ) en matchmaking onder vrouwelijke boomers, zijn lichtjaren verwijderd van de moderne, steeds wereldsere conventies van Chinese twintigers en dertigers. In dit verband is de virale leuze “都9102年了，怎么还...？” (“How come people still ... in the year 9102?”) mogelijk van toepassing: de spreuk wordt door netizens gebruikt om verontwaardiging uit te drukken over iets wat achterhaald wordt geacht te zijn in onze moderne tijden.

Een ander voorbeeld: in een inmiddels omstreden reclamespot op videoplatform Bilibili, ter viering van International Youth Day (4 Mei), prijst acteur He Bing 何冰 op lyrische wijze de jonge generatie als 后浪 hòu làng oftewel 'achterste golf'. (“As the rear waves of the Yangtze River drive on the waves in front, so the new replaces the old.” 长江后浪推前浪, chángjiāng hòulàng tuī qiánlàng) Deze agitprop diende als lofzang op China's nieuwe generatie, met haar vele, ehem, keuzevrijheden en toekomstmogelijkheden: beelden van jongeren die hun best life leiden, inclusief lyrische de voice-over, horen de jeugdige gebruikers van het videoplatform op te zwepen. In werkelijkheid hangt de 后浪-generatie een immense druk boven het hoofd op vlak van huisprijzen, af te betalen leningen, onderwijskansen voor de kroost, etc. En daar is men zich pijnlijk van bewust, zo bleek uit de cynische reacties en spin-offs die deze reclamespot vrijwel onmiddellijk uitlokte.

Onder internetgebruikers gaf ze aanleiding tot het gevatte neologisme 韭菜 jiǔlàng, oftewel 'wave of garlic chives', wat zoveel betekent als een generatie van jongeren die voor de kar van de machthebbers en het exploitatieve kapitalistische systeem gespannen wordt.

De na 1995 geboren Generation Z die, toegegeven, niet dezelfde politiek turbulente decennia heeft moeten doorstaan als haar voorgangers, voelt zich desalniettemin gepaternaliseerd en onjuist vertegenwoordigd (被代表 bei daibiào), als waren ze “chives being harvested by the front wave” (被前浪割韭菜, bèi qiánlàng gē jiǔcài).

De poging van Bilibili om positieve energie (正能量 zhèngnéngliàng) de wereld in te sturen (en de Chinese economie aan te zwengelen?) bleek des te ongelukkiger getimed omdat de reclamespot er kwam middenin een fase van wereldwijde China *withdrawal* naar aanleiding van negatieve berichtgeving over China in de context van COVID-19. Volgens een rapport van The Paper was de helft van de lezerscommentaren in China Daily, die Bilibili's 'sonnet' in hun katernen publiceerden, negatief. Sommigen omschreven het charmeoffensief als een poging om de jeugd te kapen, anderen als een dosis 'poisonous chicken soup' (鸡汤, dǔ jītāng) of zelfs 'poisonous rainbow farts' (有毒彩虹屁 yǒudú cǎihóng pì). De repliek “OK, Front Wave!” had schijnbaar niet misstaan tussen deze vernietigende commentaren.

Van een Chinese geboortegolf is al enige tijd geen sprake meer, zo blijkt uit het feit dat China in 2019 de laagste geboortecijfers liet optekenen sinds de stichting van de Volksrepubliek in 1949. Hoe de scheidingslijn tussen de met uitsterven bedreigde boomers en millennials ook tot uiting komt in China, de ontvullende keerzijde van de welvaart is voelbaar in de vorm van de sang-cultuur (丧文化, sàng wénhuà), een soort vertwijfeling en burn-out op nationale schaal als gevolg van de vermeende uitzichtloosheid van het leven. De jeugd lijkt er uiterst creatief en onverholen in met cynische reacties op de verouderde retoriek en ideeëngoed van de vorige generaties. Het gevaar van een tweede COVID-golf mag op Mainland dan wel geweken zijn, toch zal deze virale 'achterste golf' nog een heuse tijd deining blijven veroorzaken.

TAKING BACK THE LEGISLATURE (佔領立法會, ZHÀNLǐNG LÌFǎ HUÌ, 2020) EN INSIDE THE RED BRICK WALL (理大圍城, LǐDÀ WÉICHÉNG, 2020). REGISSEUR: HONG KONG DOCUMENTARY FILMMAKERS.

DOOR KRISTOF VAN DEN TROOST (2005)

Zoals zoveel in deze coronatijden staat cinemabezoek op een lager pitje. Net voor de lockdown in Hong Kong in eind januari, had ik niettemin één van de meest memorabele bioscoopervaringen in mijn nu toch al niet meer zo korte bestaan. De gelegenheid was een vertoning van twee nieuwe documentaires over de protesten in Hong Kong vorig jaar, georganiseerd door het Hong Kong Independent Film Festival.

De eerste film, *Taking Back the Legislature*, was een gedetailleerd overzicht van de gebeurtenissen rond Hong Kong's parlement, de Legislative Council (LegCo) op 1 juli 2019. Dat is de dag waarop 23 jaar geleden Hong Kong van Britse in Chinese handen overging, en die datum is al sinds jaren de gelegenheid voor een enorme protestmars, vaak met honderdduizenden deelnemers. Vorig jaar was het een "speciale editie", want weken voordien was een golf van massaprotesten begonnen die zelfs nu, meer dan een jaar later, nog niet helemaal haar einde bereikt heeft. Terwijl er die dag zoals gewoonlijk een grote protestmars plaatsvond, ondernamen jongere en meer radicale activisten een poging om het parlamentsgebouw te bezetten. Na uren rammen tegen het versterkte glas sloegen ze daar ook in, al verlieten ze het gebouw al luttele uren later, na het een stevige graffiti behandeling gegeven te hebben en ondertussen wereldnieuws gemaakt te hebben.

De tweede documentaire was *Inside the Red Brick Wall*, over de politiebelegering van de Hong Kong Polytechnic University (PolyU) in november 2019. De universiteit was al een aantal dagen bezet door betogers, die van daaruit één van slechts drie tunnels van Kowloon naar Hong Kong Island blokkeerden. De belegering van de universiteit duurde uiteindelijk zo'n twaalf dagen en leidde tot de meest apocalyptische scènes in een toch al zeer bewogen jaar.

De buurt rond de universiteit veranderde regelmatig in een vuurzee wanneer met molotov cocktails gewapende betogers probeerden door de politieblokkade te breken. Over grote delen van Kowloon hing een scherpe geur van rook en traangas, aangezien de politie letterlijk duizenden traangasgranaten gebruikte,

zowel tegen de betogers in PolyU, als tegen de tienduizenden mensen die probeerden de blokkade van buitenaf te doorbreken. De film toont eerder weinig van deze gewelddadige botsingen en focust vooral op de wanhopige toestand in de universiteit zelf, waar honderden betogers, velen minderjarig, dagenlang vastzaten. Aangezien de politie reporters de toegang tot de universiteit verbodde tijdens de belegering, geeft de film een zeldzame blik op de pijnlijke toestand op de campus.

Beide films zijn opmerkelijk, niet alleen omdat ze een zicht bieden op wat zich afspeelde in de frontlinie van de protesten, maar ook omdat ze geen politiek standpunt innemen. Er wordt weinig context gegeven en grote delen van de twee films tonen discussies en meningsverschillen tussen de betogers. Individuele interviews zijn bijna volledig afwezig, er is amper toonzettende muziek en al helemaal geen verteller die een interpretatie van de gebeurtenissen meegeeft. Dat maakt de films waarschijnlijk iets moeilijker te volgen voor buitenstaanders die niet zo bekend zijn met de omstandigheden in Hong Kong, maar het maakt ze ook een intellectueel rijkere ervaring: ze nodigen de kijker uit om na te denken over de keuzes die gemaakt worden en geven ook goed weer hoe wanhopig de activisten zich voelden. Gewelddadig protest was een optie die tot 2019 nog niet echt verkend was in Hong Kong, maar maakt eender welk protest ook maar iets uit wanneer de beslissingen gemaakt worden duizenden kilometers ver weg in Beijing?

De vertoning in januari was memorabel niet alleen door de films zelf, maar ook door de reactie van de zaal. De gebeurtenissen in PolyU lagen nog geen twee maanden in het verleden en de atmosfeer was zeer geladen—een combinatie van pijn, verdriet en woede. Toen in Inside the Red Brick Wall de politie en betogers met luidsprekers beledigingen naar elkaar slingerden, begonnen verschillende mensen in het publiek luidkeels de politie te vervloeken, alsof ze zich ter plaatse bevonden. Dat soort reactie zal zich waarschijnlijk niet herhalen wanneer de films in zalen in België vertoond worden, maar het geeft aan hoe traumatisch de gebeurtenissen in Hong Kong over het voorbije jaar geweest zijn voor veel mensen in de stad.

De vraag is natuurlijk of deze films ooit in België of Europa vertoond zullen worden. Puur qua kwaliteit en onderwerp zijn Taking Back the Legislature en Inside the Red Brick Wall zeer geschikt voor filmfestivals, maar de nationale veiligheidswet die Beijing eind juni voor Hong Kong heeft ingevoerd zal er mogelijk voor zorgen dat weinig overzeese festivals zich er aan wagen.

De nieuwe wet is immers zo vaag en zo verreikend dat kritiek op China als een misdaad kan aanzien worden, zelfs als die kritiek in het buitenland geuit wordt door iemand die geen Chinees staatsburger is. In Hong Kong zelf is het in elk geval tot nu toe nog mogelijk de films te zien, al lijkt het erop dat zulke vertoningen meer en meer clandestien zullen moeten gebeuren.

Het is tekenend voor de gevoeligheid van deze films dat de makers ervan anoniem willen blijven en gezichten van betogers en activisten tijdens “gevaarlijke” momenten en gesprekken vervaagd worden weergegeven. Hopelijk ligt de dag waarop dit soort voorzorgsmaatregelen niet meer nodig bevonden wordt niet al te ver in de toekomst.

KULEUVEN CONNECT: EEN NIEUW PLATFORM OM IN CONTACT TE BLIJVEN MET JE MEDE-ALUMNI!

DOOR PAULIEN VAN LOOCK (2014)

Vanaf dit academiejaar biedt de KULeuven een nieuw online platform voor haar alumni aan, KULeuven Connect. Dit is een soort LinkedIn/Facebook waarbij elke alumnivereniging een eigen pagina heeft waar je lid van kan worden. Bedoeling van dit platform is om alumni van de KULeuven zoveel mogelijk met elkaar in contact te brengen. Zo kan je privéberichten sturen, je connecteren met alumni van andere faculteiten, kijken welke evenementen er in jouw buurt georganiseerd worden door andere alumniverenigingen, ...

Sinalumni heeft reeds haar eigen pagina aangemaakt, waarop we regelmatig nieuwtjes zullen posten. Ook de informatie over ons jaarlijks evenement zal via KULeuven Connect worden aangekondigd. Aanmelden is gratis, en kan door te surfen naar <https://connect.kuleuven.cloud/signup> en een account aan te vragen.

KULeuven Connect zit nog in een testfase, we zullen bekijken hoe het komend academiejaar verloopt. We gaan voorlopig dus veder met de mailinglijst van Sinoserv zoals vroeger. KULeuven Connect zal een extra platform zijn waarop informatie kan gedeeld worden. Feedback over het platform of ideeën over hoe het te gebruiken mogen steeds gemaïld worden naar thomas_van_hoey@outlook.com.

Maak dus snel je account aan, en share je nieuwtjes met de Sinalumni groep!

VALVEN

In deze rubriek brengen we nieuws over uw medesinologen. Heeft u een nieuwtje:

stuur maar door naar onze redactie:
info.sinalumni@gmail.com

EEN KINDJE VOOR...

- Lise Merken (2009) en Bert Oste werden op 9/03/2020 trotse ouders van zoontje Lenn! Proficiat!
- Laura Van Laer (2015) kreeg op 5/05/2020 samen met haar man Sui-Hong Xu een dochtertje Mili. Proficiat!

EEN HUWELIJK VOOR...

- Elisabeth Erreygers (2017) huwde met Brecht Gijbels op 28.02.2020 te Leuven.
- Maaïke Mottart (2011) en Jakob Christiaens traden op 01.07.2020 in het huwelijksbootje.

EEN DOCTORAAT VOOR...

- Thomas Van Hoey (2014) behaalde dit jaar zijn doctoraat Taalkunde aan de National Taiwan University. Proficiat!

Sinalumni

Vereniging van oud-studenten Sinologie KUL
P/a Sinologie K.U. Leuven
Blijde Inkomststraat 21
3000 Leuven
<http://www.sinalumni.com>

Voorzitter: E. Hedebouw

Sinoserv: T. Van Hoey

Webmaster: S. Van Eynde

Penningmeester: N. Standaert

Kerngroep: S. Claes, C. Defoort, E. Erreygers, E. Hedebouw, N. Standaert, K. Stessens, K. Van den Troost, S. Van Eynde, T. Van Hoey, P. Van Loock, A. Verstegen

Redactie nieuwsbrief: C. Defoort, E. Erreygers, E. Hedebouw, S. Van Eynde, T. Van Hoey, P. Van Loock

Voor meer informatie kan u terecht op onze website, of via e-mail: info.sinalumni@gmail.com

